

۲۰۱۷/۰۲/۱۹

صلاح الدين سعیدی

د جناب حکمتيار

په هکله د هغه پر اعلامیې زما غبرگون

الله تعالی دې افغانستان کې سوله او استقرار راولي. سوله او استقرار د افغان ملت حق دی. مونږ او د اجتماعي علومو اصول وایو او ویلي دي چې په یوه ټولنه کې هغه وخت سوله او استقرار راتلای شي چې د هغه هیواد او ټولني سياسي سنج د هغه ټولني د سياسي طبعی ځواکونو لخوا ډک او په دغه سنج کې خلای نه وي. د جناب حکمتيار په مشرۍ د افغانستان په سياسي سنج کې خلا او نه شتون د افغانستان د ملت د غمیزی د اوریدو او د حاکمیت د غیر مشروع والي سولونه مطرح کړي او مطرح دي.

نو سياسي مصالحه او سياسي جوړه روغه یوبل ته د خبر او خیرات مسأله او د انتخاب مسأله نه ده او نه وه. دا یو ضرورت وه او ضرورت دی.

سياسي مصالحه، جوړه او روغه د جوانبو بې هویته کول او یو بل ته د اصولونه د خیانت او تسلیمي او په دې توگه خپل آرمان ته د خیانت او د حق د لارې شهیدانو ته د توهین مسأله، خبر او تأکید هم نه دی. سياسي جوړه روغه د امتیاز ورکولو او امتیاز اخیستلو توافق هم نه دی او حزب اسلامي په دغه روستي توافق کې د افغان- کابل حاکمیت نه کوم امتیاز او څوکۍ هم ونه غوښتله. د چوکۍ غوښتل او داسې مطالبه سياسي گوند ډېر وروکی کوي چې حزب اسلام دا کار ونه کړ.

سياسي روغه جوړه د مبارزې متمدن کول او د مقدس هدف ته ددین په نامه د هغه نادرسته او ډېر زور او تاریخ وېلي تأکید بطلان شمېرل دي چې وایي: الحق لمن غلب. حق د هغه دی چې غالب شي او یا غالب وي. د سياسي روغې جوړې خبر او تأکید د متخلف او ملت دشمنه حق ناشناسه او تجاوزگرو سياسي ځواکونو تجرید په ملت او له ملته دی. سياسي مصالحه او روغه جوړه هغه هڅه ده چې په عالم اسباب کې د ټوپک معقولي گټې اخیستو سره سره د باعزتې سولې او ټیکو لپاره کار او د رسالت خپله برخه اداء کول دي.

افغان ولس د سولې او استقرار ته د رسیدو په لار کې متحدین څوک او موانع کومې دي چې دا هم د مشکل او کرکیچ د حل په لار کې درکول او پېژندل د حل لپاره مهم مطالب او مباحث دي.

د سولې ضد مختلفو، ځواکمنو حلقو او عناصرو شتون او د هغوی تجربې د افغانستان د کرکیچ او تراژیدۍ په اړه مونږ ته دا امر کوي چې د افغانستان د سولې او استقرار په پروسه کې باید سخت هوښیار، حساس او هر قدم کې د الله تعالیٰ په اتکا باشهامته او کولې گامونه واخلو. له یوې خوا سخت هو خورا سخت محتاط او له بلې خوا د پوره احتیاط سره سره توکل په الله تعالیٰ او اسلامي، با شهامته او با جرئته قدمونه او مواضع غوره کړو. هیڅ مرجع او هیڅ څوک باید و نتوانیږي چې مونږ په قهر او احساساتي کړي. د مشرانو او رهبرانو حضور او وجود او د هغو مواضع او د وقت صرف باید هغه موارد کې وي چې د هغوی ضرورت هلته وي، کار او هدف ددغه مشرانو اظهارات او مواضع باید په مرکزي ډول ددغه سترو اهدافو او موخو په اړه او د چاد احساساتي جهت ورکونې نه مبرا وي. نو مونږ په کلکه د جناب گلبدین حکمتیار په مشرۍ د حزب اسلامی روستي سیاسي توافقات د کابل له حاکمیت سره د ټولو تېرو تجارو سره سره ملاتړ کوو او هغه د افغان ولس، افغانستان، سولې او اسلام په گټه بولو.

مونږ په دې باور یو او دا مو حق دي چې د حزب اسلامي د مشر د صحت او د سولې د پروسې د انکشاف او ممکنو موانع په هکله خبر شو او معلومات ولرو. دا علاقمندی او دا تلوسه حتمي نه ده چې منفي انگیزه ولري. مونږ د سولې د پروسې لېوالان او د افغان وژنی او دغه ملت د تراژیدۍ د ختمېدو غوښتونکي حق لرو د خپل او سولې د پروسې ثمر رسیدو انډونه لرو او د دې پروسې د بازیگرانو ژوند، مریضي او مرگ راته د سولې او استقرار په تحقق کې اهمیت لري او مهم دي.

نو پوښتنې، سوالونه او تشویشونه لرو دا مو حق دی چې په سره سینه جواب او متناسب مالومات راکړل شي.

زما په سوچ، محاسبې او آند په دغه هکله مالومات د قهر، غوصې، افراط او تفریط نه پرته. او هغه هم په سره سینه د نطاقانو لخوا کفایت کاوه او د جذباتي خبرو کول راته ضرورت او گټور نه ښکاري. زه تشویش لرم که دښمنان وکولای شي مونږ داسې جذباتي اظهاراتو ته جلب او وکاري نو ددې د فتنو او حیلو نه ډکې زمانې کې چې ډېر منزلونه لا و مخ ته دي، مونږ زر د افراط او تفریط خواته وکاري او دا د اسلامي نهضت، د افغانستان د سولې او رغونې او سیاسي تفاهم په گټه به نه وي ! و ما علينا الا البلاغ المبین